

Arrest

nr. 64 806 van 13 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die allen verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste en de tweede verzoekende partij en van hun advocaat P. PALMANS VAN ROSSEM en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake de eerste verzoekende partij J. B. C. (...) luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Delft in Jaffna district, Sri Lanka. Op 25 april 2009 keerde uw zoon P. (...) na zijn Engelse les niet terug naar huis. Omstreeks 19.00u kreeg uw echtgenote telefoon van onbekenden met de melding dat uw zoon ontvoerd was. Ze vroegen haar 2 miljoen Sri Lankaanse Roepies losgeld te betalen. De volgende ochtend werd uw echtgenote een tweede keer opgebeld. Ze zei dat ze het geld zo snel niet in haar bezit kon hebben en smeekte de ontvoerders uw zoon niets te doen. De dag daarna trok u met uw gezin in de woning van de jongere zus van uw echtgenote. Na het tweede telefoontjes hebben jullie nooit meer iets van de ontvoerders, noch van uw zoon, vernomen. Uit vrees dat één van uw andere kinderen ook ontvoerd zou worden, besluit u samen met uw echtgenote en twee overblijvende kinderen het land te ontvluchten. Op 15 mei 2009 reist u van Jaffna naar Colombo. Op 23 mei 2009 reist u per vliegtuig naar India en vervolgens naar België.

Op 25 mei 2009 dient u samen met uw echtgenote I. J. B. (...) (O.V. 6.436.186) een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: de nationale ID van uzelf en uw echtgenote, de leger ID van uw echtgenote, een kopie van uw geboorteakte en de vertaling, de geboorteakte van uw echtgenote en de vertaling, een kopie van de geboorteakte van uw zoon P. (...) en de Engelse vertaling, een kopie van de geboorteakte van uw dochter J. (...) en de Engelse vertaling, een fax van de Engelse vertaling van de geboorteakte van uw zoon P. (...), uw huwelijksakte en de Engelse vertaling, twee spaarboekjes van uw echtgenote, drie spaarboekjes van uw dochter, een rantsoenkaart en een fax van een foto van uw drie kinderen.

B. Motivering

Uit uw asielrelaas blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op de motieven ingeroepen door uw echtgenote. Gezien er ten aanzien van uw echtgenote een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan er ook in uw hoofde niet worden gesteld dat u in uw land van herkomst een risico loopt zoals begrepen onder de Conventie van Genève en hebt u ook niet aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart, uw militaire identiteitskaart en uw huwelijksakte bevestigen louter uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat. De geboorteaktes van uw kinderen bevestigen louter hun identiteit en nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Geen enkel van de door u neergelegde documenten volstaan echter om de ontvoering van uw zoon en uw hieraan verbonden asielrelaas te staven. Tenslotte kan er nog gewezen worden op het feit dat in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot I. C. J. B. (...) (O.V. 6.436.186) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)“

1.2. De bestreden beslissing inzake de tweede verzoekende partij J. B. I. (...) luidt als volgt:

“(...)“

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Vaddukkoddai in Jaffna district, Sri Lanka. Op 25 april 2009 keerde uw zoon P. (...) na zijn Engelse les niet terug naar huis. Omstreeks 19.00u kreeg u telefoon van onbekenden met de melding dat uw zoon ontvoerd was. Ze vroegen u 2 miljoen Sri Lankaanse Roepies losgeld te betalen. De volgende ochtend werd u een tweede keer opgebeld. U zei dat u het geld zo snel niet in uw bezit kon hebben en smeekte de ontvoerders uw zoon niets te doen. De dag daarna trok u met uw gezin in de woning van uw jongere zus. Na het tweede telefoontjes hebt u nooit meer iets van de ontvoerders, noch van uw zoon, vernomen. Uit vrees dat één van uw andere kinderen ook ontvoerd zou worden, besluit u samen met uw echtgenoot en twee overblijvende kinderen het land te ontvluchten. Op 15 mei 2009 reist u van Jaffna naar Colombo. Op 23 mei 2009 reist u per vliegtuig naar India en vervolgens naar België. Op 25 mei 2009 dient u samen met uw echtgenoot C. J. B. (...) (O.V. 6.436.186) een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: de nationale ID van uzelf en uw echtgenote, de leger ID van uw echtgenote, een kopie van uw geboorteakte en de vertaling, de geboorteakte van uw echtgenote en de vertaling, een kopie van de geboorteakte van uw zoon P. (...) en de Engelse vertaling, een kopie van de geboorteakte van uw dochter J. (...) en de Engelse vertaling, een fax van de Engelse vertaling van de geboorteakte van uw zoon P. (...), uw huwelijksakte en de Engelse vertaling, twee spaarboekjes van uw echtgenote, drie spaarboekjes van uw dochter, een rantsoenkaart en een fax van een foto van uw drie kinderen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u de ontvoering van uw zoon, dat de kern vormt van uw relaas, op geen enkele manier geloofwaardig hebt gemaakt. Zo kon u geen enkel attest of (kranten)artikel voorleggen dat enigszins beschrijft dat uw zoon ontvoerd zou zijn. U hebt in Sri Lanka nooit enige aangifte gedaan van deze ontvoering, noch bij de politie, noch bij een mensenrechtenorganisatie, noch bij een advocaat. Ook hier in België liet u na enige inspanning te leveren, bijvoorbeeld aangifte bij het Rode Kruis, om uw ontvoerde zoon terug te kunnen vinden. Uw verklaring dat de ontvoerders u waarschuwden om de feiten nergens bekend te maken, kan niet overtuigen (zei gehoorverslag CGVS pp. 10 – 11). Indien uw zoon werkelijk ontvoerd zou zijn, zou er van u kunnen worden verwacht dat u al het mogelijk in het werk stelt om hem terug te vinden. Dat u in plaats van uw zoon te proberen terug te vinden, besluit het land te verlaten en hem dus aan zijn lot zou overlaten, is wel zeer opmerkelijk. Verder maakte u ook niet duidelijk waarom uw zoon überhaupt zou zijn ontvoerd. Hoewel er in Sri Lanka regelmatig sprake is van ontvoeringen met financiële motieven, gaat het hierbij, logischerwijs, veelal om rijke zakenmannen of hun familieleden. Wanneer u werd gevraagd of u financieel zo welgesteld was dat men uw zoon zou ontvoeren, verklaarde u dat de ontvoerders dat veronderstelden vanwege de job van uw echtgenoot op het schip (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Behalve het feit dat uw echtgenoot al enkele jaren niet meer werkzaam was, kon u niet verklaren hoe de ontvoerders zouden weten dat uw zoon een kind was van uw echtgenoot of hoe de ontvoerders zouden weten dat uw echtgenoot werkzaam was op het schip (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Het maakte bijgevolg helemaal niet aannemelijk dat uw zoon zou zijn ontvoerd.

Ten tweede wordt uw algemene geloofwaardigheid nog verder ondermijnd door de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen onderling en die van u en uw echtgenoot voor wat betreft de reisroute. Op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) verklaarde u met een vliegtuig van Kokkuvil naar Colombo te zijn gereisd (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Uw echtgenoot daarentegen verklaarde op het CGVS per bus van Kokkuvil naar Point-Pedro te zijn gereisd, vervolgens per boot naar Trincomalee en daarna met de bus naar Colombo (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Deze laatste reisroute was tevens uw eigen verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Wanneer u tijdens het gehoor op het CGVS met uw eigen tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, stelde u expliciet met het vliegtuig te zijn gereisd. Uw uitleg dat u met veel moeite naar België bent gekomen en misschien daardoor iets anders verklaard zou hebben op de DVZ (zie gehoorverslag CGVS p. 4) is niet afdoende. Zo dateren uw verklaringen op de DVZ van 10 dagen na uw aankomst in België en ongeveer drie weken na uw reis van Kokkuvil naar Colombo. Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat u op het moment van uw verklaringen op de DVZ niet in staat zou zijn geweest om correct weer te geven hoe u naar Colombo bent gereisd. Verder verklaarde u van Colombo naar India te zijn gereisd met een vliegtuig van Air Lanka (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Uw echtgenoot daarentegen verklaarde dat hij dacht met een Indische luchtvaartmaatschappij te zijn gereisd (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Voorts wist u ook niet welke naam er op het paspoort stond dat de reisagent voor u gebruikte en evenmin wist u de geboortedatum of welk visum er in het paspoort stond. Rekening houdend met de verschillende strenge identiteitscontroles bij het nemen van een internationale vlucht en bij het betreden van de Schengenzone, bestaat er een grote kans dat u gevraagd wordt naar uw identiteit en het doel van uw reis. Uw verklaring onwetend te zijn over het gebruikte paspoort, is bijgevolg niet geloofwaardig. Verder weet u ook niet in welke stad in India u moest overstappen op een ander vliegtuig en wist u niet in welke stad in België u daarna bent aangekomen (zie gehoorverslag CGVS. 5). Nochtans spreekt u een klein beetje Engels en worden die gegevens onder meer omgeroepen in het vliegtuig. Gevraagd naar een verklaring stelde u dat u tijdens de reis hilde en het daardoor niet kon horen (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Verder kon u ook niet zeggen hoe lang u in de auto heeft gezeten na uw aankomst op de luchthaven in België. Bovenstaande tegenstrijdigheden en lacunes in uw verklaringen ondermijnen dan ook uw algemene geloofwaardigheid.

Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Er kan niet worden gesteld dat in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart, uw militaire identiteitskaart en uw huwelijksakte bevestigen louter uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat. De geboorteaktes van uw kinderen bevestigen louter hun identiteit en nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Geen enkel van de door u neergelegde documenten volstaan echter om de ontvoering van uw zoon en uw hieraan verbonden asielrelaas te staven. Tenslotte kan er nog gewezen worden op het feit dat in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot C. J. B. (...) (O.V. 6.436.186) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.(...) “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker zijn aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van verzoekster, zijn echtgenote en zijn kinderen, die allen dezelfde motieven inroepen.

Verzoekers brengen kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verzoekers stellen dat hun zoon ontvoerd is en zij bij terugkeer problemen vrezen, zeker wat hun kinderen betreft die zij willen beschermen. Zij weten nog steeds niet wat er met hun oudste zoon is gebeurd. Zij trachten via hun contacten meer te weten te komen en indien zij inlichtingen ontvangen zullen zij deze inlichtingen onmiddellijk doorgeven.

Ter zitting stellen verzoekers dat zij bij hun aankomst communicatieproblemen hadden in het franstalig centrum waar zij verbleven en in Sri Lanka kregen zij dreigtelefoons waarbij hun verboden werd een klacht in te dienen bij de overheid. Dit verklaart waarom zij geen initiatieven namen om hun zoon terug te vinden.

De Raad stelt vast dat verzoekers zich beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal) gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

De bestreden beslissing wijst er op dat verzoekers de ontvoering van hun zoon, dat de kern vormt van hun asielaanvraag, op geen enkele manier geloofwaardig hebben gemaakt. De bewering dat zij trachten via hun contacten meer te weten te komen is een loutere bewering die niet concreet gemaakt wordt en de motieven van de bestreden beslissing van gebrek aan bewijs, aangifte bij de overheid of anderszins in Sri Lanka en het gebrek aan initiatieven in België niet weerlegt. De Raad schaaft zich achter dit motief. Ook de tegenstrijdige verklaringen van verzoekers met betrekking tot hun reisweg ondermijnt de geloofwaardigheid van hun asielaanvraag en maakt niet aannemelijk dat verzoekers Sri Lanka op onwettige wijze verlaten hebben. Zij maken evenmin aannemelijk dat hun zoon die met hen naar België kwam Sri Lanka op onwettige wijze verlaten heeft.

De Raad schaaft zich achter deze motieven.

Met betrekking tot de neergelegde documenten stelt de bestreden beslissing:

“De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart, uw militaire identiteitskaart en uw huwelijksakte bevestigen louter uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat. De geboorteaktes van uw kinderen bevestigen louter hun identiteit en nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Geen enkel van de door u neergelegde documenten volstaan echter om de ontvoering van uw zoon en uw hieraan verbonden asielaanvraag te staven.”

De Raad schaaft zich achter dit motief.

Verzoekers stellen dat er nagegaan moet worden of zij onder een van de door UNHCR opgesomde risicoprofielen vallen, meer bepaald personen die verdacht worden van banden met de LTTE. Verzoekers hebben nooit aangehaald dat zij personen zijn die verdacht worden van banden met de LTTE en maken dit derhalve ook niet aannemelijk.

Wat de hoedanigheid van vluchteling betreft stellen verzoekers dat zij Tamil zijn, uit het Noorden van Sri Lanka afkomstig zijn, hun zoon ontvoerd werd en zij geen bescherming kunnen krijgen van de Sri Lankaanse overheden.

Verzoekers weerleggen het standpunt van de commissaris-generaal, gebaseerd op de “UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka” (dd. 5 juli 2010) niet, waar gesteld wordt:

“In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielaanvraag aannemelijk.”

Verzoekers hebben hun asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt.

Wat subsidiaire beschermingsstatus betreft verwijzen verzoekers naar de richtlijnen van UNHCR en stellen zij dat Tamils met een LTTE profiel nog risico lopen als zij vanuit het buitenland Sri Lanka inreizen. Verzoekers verwijzen tevens naar een rapport van de UK Home Office dd. 18 februari 2010 waarin gesteld wordt dat een aantal factoren het risico op moeilijkheden bij terugkeer met de overheden en een eventueel detentie vergroot en meer bepaald een uitstaande arrestatiebevel, criminele antecedenten, een band met de LTTE, illegaal vertrek uit Sri Lanka, betrokkenheid bij de media of NGO en een gebrek aan identiteitskaart of een ander identiteitsbewijs.

De Raad stelt vast dat verzoeker aan geen van de bovenvermelde risicocriteria beantwoordt. Zij maken niet aannemelijk dat zij Sri Lanka illegaal uit zijn gereisd en beschikken over identiteitsdocumenten of geboorteaktes.

Daar waar verzoeker stelt dat hij gearresteerd werd, vastgehouden en mishandeld door de autoriteiten stelt de Raad vast dat dit geen steun vindt in het administratief dossier.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal al duidelijk erkend heeft dat er in Sri Lanka problemen zijn en er sprake is van een intern gewapend conflict in de zin van het subsidiair beschermingsstatuut.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de UNHCR *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010 aanhaalt en stelt dat gelet op het einde van de burgeroorlog en de sterk verbeterde algemene situatie in Sri Lanka, niet alle Tamils uit het Noorden nog nood hebben aan internationale bescherming en dat een individueel onderzoek vereist is. Er is derhalve op dit ogenblik geen sprake van een intern gewapend conflict in de zin van het subsidiair beschermingsstatuut.

Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS